

Английски шкаф с плакети уеджууд от сатеново дърво, производство на фирмата "Райт и Мансфийлд", представен на Парижкото изложение 1867 г.

Стил Луи-Филип, "Bonheur du jour" – дамско писалище от замъка Шантийи

Стил Луи-Филип. Бюро-цилиндър от абанос и акажу от замъка Шантийи

се опитва да установи научни строги критерии за принципите на готическата конструкция със своя труд "Готическите мебели от петнадесети век", но за съжаление продаваните готически мебели представляват пълна профанация на стила, апликиране на различни орнаменти към един и същ скелет. Може би най-прочутият "средновековен" мебел остава молитвеният стол – с ниска седалка и висока облегалка, по-късно разработен с крака от спирално струговани елементи в стил Уилям и Мери.

Елизабетинският стил всъщност представлява стилове от XVII в. – Уилям и Мери, английски барок. Интересът към дъбовите мебели се развива именно като последица от интереса към тези стилове. Литературни творби на автори като сър Уолтър Скот, а и самата му библиотека в Абътсфорд стават причина за появата на безброй живописно обзаведени с дъбови мебели и стъклописи английски имения.

През цялата викторианска епоха резбата представлява особено ценена художествена форма, като този ентусиазъм се превръща в самоцел. Орнаментът се наслагва така, сякаш съществува "страх от празното пространство". На изложбата през 1851 г. се показват богато резбовани шкафове с претенциозни литературни сюжети. Такива шкафове несъмнено служат после за инспирация на голям брой мебели. Функционалното предназначение на мебелите буквално се губи под декорациите, представляващи исторически и литературни сюжети, представени по натуралистичен начин. Свободното интерпретиране на резби от елизабетински стил или рококо остава мода до края на века.

Природата също предоставя вдъхновение за интериора. Пример за това са модерните "берлински тапицерии" – бродерии с ярки

стол за хранене е на базата на гръцкия климос. За салоните и будоарите предпочитат френските стилове, особено рококо (след завръщането на Бурбоните от 1814 г.). Много се търсят криволинейните форми и позлатата, които остават на мода до края на века.

Готическият стил тюдор се счита за живописен и романтичен и се прилага във вестибюлите и библиотеките. За целта понякога използват автентични резби и табли от средните векове, които въграждат или сглобяват в ново обзавеждане.

Модата на готиката остава в сила през целия XIX в. Архитектът Огъстъс Пюджин